KENDELSE FRA DOMSTOLENS PRÆSIDENT
AFSAGT DEN 9. NOVEMBER 1977 [1]

Nachi Fujikoshi Corporation m.fl. mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sag 121/77 R

I sag 121/77 R

1. SELSKABET NACHI FUJIKOSHI CORPORATION, Tokio, ved dets præsident Toshio Takamatsu,

2. SELSKABET NACHI (TYSKLAND) GMBH, Düsseldorf, ved dets forretningsfører Masao Tomita,

3. SELSKABET NACHI (U.K.) LTD., Birmingham, ved dets forretningsfører Minoru Yoshida,

rettergangsfuldmægtig: advokat dr. Lothar Nagel, Düsseldorf, med valgt adresse i Luxembourg hos fru Danielle d'Huart, 11 A, boulevard Prince Henri,

begærende parter,

mod

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af dets juridiske konsulent Peter Brückner, med valgt adresse i Luxembourg hos hr. Van den Houten, Den europæiske Investeringsbank, Place de Metz,

modpart,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

følgende

1 — Processprog: Tysk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

1. Artikel 15, stk. 1, litra a) i Rådets forordning (EØF) nr. 459/68 af 5. april 1968 om beskyttelse mod dumping, præmier eller subventioner fra lande, der ikke tilhører Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT 1968 (I), s. 77; org.ref. JO L 93, s. 1) bestemmer:

Når det fremgår af en foreløbig undersøgelse af sagen, at der er tale om dumping, og der foreligger tilstrækkeligt bevis for en skade, og når Fællesskabets interesse desuden kræver omgående indgriben, skal Kommissionen ...
- ... i form af midlertidig anti-dumpingtold fastsætte det beløb, for hvilket der skal stilles sikkerhed, og hvis betaling skal ske i overensstemmelse med den senere af Rådet i henhold til artikel 17 trufne foranstaltning,
- ...
- foreskrive, at disse varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet gøres afhængig af en sikkerhedsstillelse på størrelse med det forannævnte beløb.

Navnlig på grundlag af den ovenanførte artikel udstedte Kommissionen for De europæiske Fællesskaber forordning (EØF) nr. 261/77 af 4. februar 1977 (EFT L 34, s. 60), der indførte en midlertidig anti-dumpingtold på 20 % for kuglelejer og koniske rullelejer samt for komponenter til sådanne med oprindelse i Japan og gjorde disse varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet afhængig af en sikkerhedsstillelse på størrelse med den midlertidige told.

I Rådets forordning (EØF) nr. 944/77 af 4. maj 1977 (EFT L 112, s. 1) forlængedes den midlertidige anti-dumpingtold med højst 3 måneder. Forordningen gjaldt »indtil det tidspunkt, da en restakt fra Rådet om fastsættelse af definitive foranstaltninger træder i kraft, dog senest indtil 3 måneder efter den 5. maj 1977«.

Disse definitive foranstaltninger blev truffet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1778/77 af 26. juli 1977 (EFT L 196, s. 1), som trådte i kraft den 4. august 1977. Denne forordning:
- pålagde kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan en endelig anti-dumpingtold på 15 % (artikel 1, stk. 1);
- suspenderede under bestemte forudsætninger anvendelsen af denne told (artikel 1, stk. 2);
- bestemte, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told i henhold til forordningerne nr. 261/77 og 944/77 med hensyn til produkter fremstillet og udført af blandt andet selskabet Nachi Fujikoshi Corporation (herefter benævnt »Nachi«) skal »oppebæres endeligt, for så vidt de ikke overstiger den toldsats [altså 15 %], der er fastsat i denne forordning« (artikel 3).

Det tyske datterselskab af Nachi, Nachi (Tyskland) GmbH, betalte den 29. august 1977 de tyske toldmyndigheder det samlede beløb, som Nachi i henhold til artikel 3 i forordning nr. 1778/77 skyldte for sine indførsler i Tyskland. Selskabets tidligere sikkerhedsstillelse bortfaldt hermed.

Nachis britiske datterselskab, Nachi (UK) Ltd., betalte i september 1977 de britiske toldmyndigheder en lille del af det beløb, som Nachi i henhold til den anførte artikel skyldte for sine indførsler i Det forenede Kongerige; selskabet stillede bankgaranti for restbeløbet.

2. a) Ved stævning indgået til Domstolens justitskontor den 10. oktober 1977

anlagde Nachi og de ovenfor anførte datterselskaber sag mod Rådet med påstand om annullation af forordning nr. 1778/77, subsidiært forordningens artikel 3. (sag 121/77). I stævningen anfører de nærmere, hvorfor den nævnte forordning efter deres opfattelse strider mod fællesskabsretten. Navnlig gør de gældende, at den i forordningens artikel 3 trufne beslutning om, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed, endeligt skal oppebæres, er uberettiget, fordi Nachi over for Kommissionen har forpligtet sig til at hæve sine priser, og Komissionen har accepteret dette tilsagn (undertaking).

b) Den 12. oktober 1977 har Nachi og dets datterselskaber i henhold til artikel 83, stk. 1, i Domstolens procesreglement fremsat en begæring om en foreløbig forholdsregel. I de processkrifter, som senere er indgivet til Domstolens justitskontor henholdsvis den 24. og 25. oktober 1977, har rekvirenterne ændret deres påstande således, at Domstolen herefter skal:

— bestemme, at de allerede betalte beløb tilbagebetales, i givet fald mod sikkerhedsstillelse i form af en tilsvarende bankgaranti;
— bestemme, at gennemførelsen af artikel 3 i forordning nr. 1778/77 udsættes med hensyn til restbeløbet, for så vidt som der allerede er stillet en garanti.

Rekvirenterne har med hensyn til begrundelsen herfor henvist til deres stævning i sagen 121/77. De har endvidere anført, at de, såfremt deres begæring om en foreløbig forholdsregel ikke tages til følge, vil lide betydelige tab, idet — som de har dokumenteret — den månedsrente, som de må betale for en oprettet kassekredit af samme størrelse som de skyldige beløb, er væsentligt højere end de månedlige udgifter ved en bankgaranti for de tilsvarende beløb.

Rådet har i to processkrifter, indgået til Domstolens justitskontor henholdsvis den 19. oktober og 4. november 1977, taget stilling til ovenstående. Rådets indlæg kan sammenfattes således:

For så vidt angår de begæringer, som vedrører de endnu ikke betalte beløb, har Rådet overladt afgørelsen til Domstolens skøn. Rådet henviser i denne forbindelse til kendelserne fra Domstolens præsident af henholdsvis 14. oktober 1977 i sagen 113/77 R og 113/77 R-Int og af 20. oktober 1977 i sagen 119/77 R. Ved disse kendelser udsættes anvendelsen af artikel 3 i forordning nr. 1778/77 på de — af denne bestemmelse ligeledes omfattede — japanske selskaber NTN Toyo Bearing Co. Ltd. (sag 113/77 R og 113/77 R-Int) og Nippon Seiko K.K. (sag 119/77 R) samt på deres europæiske datterselskaber med hensyn til de i henhold til artikel 3 i forordning nr. 1778/77 skyldige, men endnu ikke betalte beløb, for så vidt og så længe som disse selskaber fortsat stiller sikkerhed af samme størrelse som de nævnte beløb.

Med hensyn til påstandene om tilbagebetaling af de allerede betalte beløb kan der ikke gives de begærende parter medhold. Dette ville nemlig være en overtrædelse af grundsætningen i EØF-traktatens artikel 185, hvorefter fællesskabsorganernes handlinger anses som lovlige, indtil Domstolen har annulleret dem. Domstolen har altid i sin praksis forkastet begæringer om foreløbige forholdsregler, som rækker ud over en udsættelse af de anfægtede foranstaltningers fuldbyrdelse. Bortset herfra kunne rekvirenterne allerede inden betalingen have klaget og begæret udsættelse af gennemførelsen af forordning nr. 1778/77. De begærende har desuden heller ikke ført tilstrækkeligt bevis for, at de lider et betydeligt og uopretteligt tab, hvis de betalte beløb tilbageholdes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen. I sammenligning med de begærendes gennemsnitlige månedsomsætning må et eventuelt rentetab anses for ubetydeligt. Endelig står de pågældende beløb ikke i rimeligt forhold til de foranstaltninger, som en kendelse om tilbagebetaling ville indebære.

Præmisser

1 Rådet har ikke bestridt, at de begærende parter i tilfælde af at deres begæring ikke tages til følge, påføres den af dem anførte yderligere udgift. Inden for rammerne af den foreliggende sag kan det ikke endeligt afgøres, om denne udgift, såfremt de begærende parter får medhold i hovedsagen, kan erstattes med tilbagevirkende kraft. En udgift af den af de begærende parter angivne størrelse kan under hensyn til hovedsagens sandsynlige varighed ikke anses som ubetydelig.

2 Der må dog sondres mellem den endnu ikke erlagte og den allerede betalte del af de skyldige beløb.

3 Med hensyn til det restbeløb, som rekvirenten Nachi (U.K.) Ltd. endnu ikke har betalt, har Rådet ikke formået at godtgøre, at en imødekommelse af begæringen om en foreløbig forholdsregel vil medføre betydelige ulemper for Det europæiske økonomiske Fællesskab, såfremt den begærende part opretholder den bestående bankgaranti af samme størrelse som det nævnte beløb. Med hensyn til det nævnte restbeløb taler det endvidere til gunst for den begærende part, at Domstolens præsident i kendelserne af henholdsvis 14. og 20. oktober 1977 i sag 113/77 R og 113/77 R-Int samt 118/77 R allerede har taget tilsvarende begæringer til følge.

4 Hvad derimod angår de af Nachi (U.K.) Ltd. og Nachi (Tyskland) GmbH allerede betalte beløb, som de nationale toldmyndigheder har modtaget, er det klart, at en kendelse om tilbagebetaling af disse beløb rækker ud over en udsættelse af gennemførelsen af artikel 3 i forordning nr. 1778/77. Med hensyn til de nævnte beløb er denne bestemmelse nemlig allerede gennemført. Den udgift, som en kendelse om tilbagebetaling vil påføre det offentlige budget, vejer desuden tungere end det tab, som de begærende parter må lide, såfremt deres begæring ikke tages til følge. Endelig må det tages i betragtning, at de begærende parter havde mulighed for inden betalingen af de nævnte beløb at indgive klage og fremsætte en begæring om udsættelse af gennemførelsen af artikel 3 i forordning nr. 1778/77.

5 Alt taget i betragtning forekommer der kun at være påvist omstændigheder, der medfører den begærede foreløbige forholdsregels uopsættelighed og nødvendighed af faktiske og retlige grunde (artikel 83, stk. 2, i Domstolens

procesreglement), for så vidt begæringen angår det af Nachi (U.K.) Ltd. skyldige, endnu ikke betalte beløb. Anvendelsen af artikel 3 i forordning nr. 1778/77 på Nachi (U.K.) Ltd. udsættes derfor til afsigelsen af den endelige dom i sagen Nachi m.fl. mod Rådet (sag 121/77) med hensyn til dette beløb, for så vidt og så længe dette selskab fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af sin forpligtelse i et omfang, der svarer til det nævnte beløb. Derimod kan begæringerne om tilbagebetaling af de beløb, som Nachi (U.K.) Ltd. og Nachi (Tyskland) GmbH allerede har betalt, ikke tages til følge.

6 Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes til den endelige dom i sagen 121/77.

Af disse grunde har

Præsidenten

med hensyn til begæringerne om foreløbige forholdsregler bestemt følgende:

1. **Anvendelsen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1778/77 på den begærende part Nachi (U.K.) Ltd. udsættes indtil afsigelsen af den endelige dom i sagen Nachi m.fl. mod Rådet (sag 121/77) med hensyn til det af Nachi (U.K.) Ltd. i henhold til ovenanførte bestemmelse skyldige, endnu ikke betalte beløb, for så vidt og så længe Nachi (U.K.) Ltd. stiller sikkerhed for opfyldelsen af sin forpligtelse i et omfang, der svarer til det nævnte beløb.**

2. **Begæringerne afslås i øvrigt.**

3. **Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes til den endelige dom i sagen Nachi m.fl. mod Rådet (sag 121/77).**

Luxembourg den 9. november 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident